

Ἡ ἑθωνή τῆς Ὀξυᾶς

ΕΤΟΣ 20

Νο 6

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΟΞΥΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ "Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ..

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907 - ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 66 - ΑΘΗΝΑΙ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1981

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
- Ο ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΟΞΥΑΣ
- ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ
- Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ
- Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ... ΤΗΝ ΟΞΥΑ
- ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ - ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ
- Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤ. ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
- 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821
- ΣΥΝΤΟΜΑ & ΑΝΑΚΑΤΑ
- ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Στις 11-1-1981 ημέρα Κυριακή στο ξενοδοχείο ΜΠΑΓΚΕΙΟ, ο Σύλλογος του χωριού μας, για πρώτη φορά, πραγματοποίησε μια όμορφη και πολύ πετυχημένη εκδήλωση της κοπής της πίτας.

Παρευρέθησαν πολλοί συγχωριανοί μας και ιδιαίτερα αισθητή και ζωντανή ήταν η παρουσία της νεολαίας του χωριού μας, που ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Αυτή η παρουσία ήταν ίσως εκείνη που έδωσε έναν άλλο τόνο στην ατμόσφαιρα της όλης εκδήλωσης.

Στην αρχή ο Πρόεδρος του Συλλόγου απηύθυνε εύχες και μετά έκοψε τη πίτα.

Στη συνέχεια μεράστηκε σε όλους τους παρευρισκομένους. Το φλουρί έτυχε στη διδα Βάνα Κυπαρίσση, η οποία χαρούμενη και συγκινημένη για το χαμόγελο της τύχης απηύθυνε δυό λόγια

Μετά απεύθησαν εύχες πολλοί συγχωριανοί μας, για ειρηνικό και ευτυχισμένο τό 1981, και πολλά συγχαρητήρια προς τό Δ.Σ. για την πρωτοβουλία που είχε να πραγματοποιήσει τη συγκέντρωση αυτή. Την εκδήλωση χαιρέτησε και ο παρευρεθείς εκδότης της «Κόνιτσας» κ. Βλάχος και υπογράμμισε την επαινετή δραστηριότητα του ΔΣ του Συλλόγου του μικρού χωριού μας. Εύχες απηύθυνε και εκ μέρους των νέων το χωριού μας ο κ. Κώστας Α. Λάζος.

Προσφέρθηκαν κονιάκ, καφές τσάι και ψυκτικά, ανάλογα με την επιθυμία του με έξοδα του Συλλόγου.

Ακολούθησε προβολή μιας όμορφης από τον κ. Έλευθέριο Γραικό, που ήτ του παραγωγής και επενδυμένη με ώ, θεντική Ἡπειρώτικη μουσική. Ἦταν η ρφη νότα στο όλο πρόγραμμα, γιατί μ σε μια ζωντανή εικόνα από τη ζωή και νηγύρι του χωριού μας.

Στη συνέχεια έγινε προβολή φωτεινών φανειών από τον κ. Γιώργο Β. Κυπαρίσση που μᾶς μετέφερε νοερά στις όμορφες ἑξυς και της θεοτόκου. Ἦταν ένα προσ στην Ἰδιαίτερη Πατρίδα μας πλαισιωμένη μορφα διαλεγμένη Ἡπειρώτικη μουσική

Ὅλη παρακολούθησαν με κατανύσση και τις δυό προβολές και τις με τὰ καλύτερα λόγια. Ἀξίζουν συγ

Συνέχεια

Ἡ κοπή τῆς πίτας τοῦ συλλόγου μας

στοὺς πρωτεργάτες τῶν προβολῶν καὶ σὲ ὄσους ἀφανῶς προσέφεραν τὶς ὑπηρεσίες τους.

Τὸ πρόγραμμα ἔκλεισε μὲ λίγους δημοτικούς, Ἡπειρώτικους καὶ μοντέρνους χορούς.

Ἦταν ἀλήθεια μιὰ ὠραία πολὺπτυχη ἐκδήλωση, πού δὲν περιορίστηκε μόνο στὴν καθημερινή κοπή τῆς πίτας, ἀλλὰ προσέφερε σ' (ὄλους) ὄσους παρευρέθησαν ἀξέχαστες στιγμὲς μιᾶς οἰκογενειακῆς πατριωτικῆς ζεστασιάς. Ἄς εὐχηθοῦμε ἢ πραγματοποίηση τῆς νὰ καθιερωθεῖ κάθε χρόνο.

Ο ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΟΞΥΑΣ

Μὲ πολὺ ἐπιτυχία δόθηκε καὶ φέτος ὁ ἀποκριάτικος χορὸς τοῦ συλλόγου μας στὶ 14-2-1981 στὸ ξενοδοχεῖο PRESIDENT, Οἱ προσπάθειες πού κατέβαλε τὸ Διοικ. Συμβούλιο καὶ οἱ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ, ἢ ὅποια βοήθησε σημαντικὰ στὴν διοργάνωση τοῦ χοροῦ καὶ τῆς λαχειοφόρου ἀγορᾶς, ἀπέδωσαν στὸ μέγιστο δυνατό βαθμὸ. Ἡ πλούσια σὲ διακόσμηση πολυτελῆς αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου, μὲ τὰ γαρύφαλα, τὶς σερπατίνες καὶ τὰ ἀποκριάτικα καπελάκια, προσφορά τοῦ συλλόγου μας, ἔδινε ἕναν ἐπὶ πλέον ἀποκριάτικο τόνο καὶ κέφι στοὺς παρευρισκομένους τὴν βραδυὰ ἐκείνη.

Πλήθος χωριανῶν μας ἀπὸ ὄλες τῆς ἄκρες τῆς πατρίδας μας, ὅπως ἀπὸ τὴν Θεσ/νίκη, τὴν Νάουσα, τὴ Κόνιτσα καὶ ἄλλες πόλεις, φίλοι, συμπατριῶτες γειτωνικῶν χωριῶν μας, ὅπως ἢ Βούρμπιανη, τὸ Ἄσημοχώρι, οἱ Χιονιάδες, ἢ Λαγγάδα, ἢ Πυρσόγιαννη καὶ ἄλλα χωριά πού τυχόν μᾶς διαφεύγουν, ἔδωσαν τὸ παρόν στὴν ὁμορφὴ αὐτὴ ἐκδήλωση τῆς Ὀξυᾶς.

Μολονότι ὁ καιρὸς τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἦταν πολὺ βροχερὸς, δὲν δειλίασε κανεὶς νὰ ἔρθῃ καὶ νὰ περάσει κοντά μας μιὰ καθαρὰ Ἡπειρώτικη βραδυὰ ὡς τὶς

4:30 τὸ πρωῖ. Τὸ χορὸς μας τίμησαν ἐπίσης οἱ βουλευτὲς κ.κ. Χάρης Καραντζᾶς, Γ. Μωραΐτης, ἀπὸ τὴν πανηπειρωτικὴ ὁ πρόεδρος κ. Κ. Νάσης καὶ ὁ σύμβουλος κ. Φούσσας, ὁ πολιτευτὴς κ. Νούσας, ὁ κ. Γεώρ. Στόλιος θερμὸς φίλος τῆς Ὀξυᾶς, ὁ κ. Παπασταύρου δημοσιογράφος Ἰωαννίνων, ὁ ἐκδότης τοῦ περιοδικοῦ Κόνιτσα κ. Λάμπρος Βλάχος πού πάντα τιμᾷ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἄλλοι πού ἴσως τοῦτη τὴν ὥρα μᾶς διαφεύγουν τὰ ὀνόματα των. Ἄς μᾶς συμπαθοῦν. Τὴν βραδυὰ μας ὁμορφίναν μὲ τὴν παρουσία τους οἱ κοπέλες τοῦ χωριοῦ μας μὲ τὶς τοπικὲς φορεσιές τους, τοὺς χορούς πού μᾶς παρουσίασαν καὶ γενικὰ τὸ ὁμορφὸ σύνολο πού δὲν συναντᾷ κανεὶς παντοῦ. Κοντὰ στὶς κοπέλες ἀκολούθησαν καὶ παιδιὰ τοῦ δημοτικοῦ, γιὰ πρώτη φορὰ φέτος. Φιλοδοξία τοῦ Δ.Σ. εἶναι σὲ ἄλλη ἐκδήλωση νὰ σᾶς παρουσιάσει ὁμάδα ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ σὲ τοπικοὺς χορούς καὶ φιγούρες. Γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη, εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ὁμορφὴ παρουσία τους. Τὸ συγκρότημα τοῦ Μιχ. Πανουσακού χωρὶς ποτὲ νὰ μᾶς ἐγκαταλείπει ἦταν καὶ πάλι κοντά μας. Τὸ κέφι πού κράτησε σὲ ὄλες τὶς πορῆς ἦταν κάτι πού δὲν εἶχε προηγουμένως. Γέλιο, χορὸς, σερπατίνες καὶ ψιλοκουβέντα ἀνάμεσα σ' ὄλα τὰ τραπέζια μὲ τὶς ἐκλεκτὲς παρέες τους. Λυπούμαστε μόνο, γιὰτὶ καὶ ἢ τόσο ὠραία καὶ ἀνετὴ αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου, ἀποδείχτηκε πὺς δὲν μπόρεσε νὰ φιλοξενήσει τοὺς φίλους καὶ συμπατριῶτες τῆς Ὀξυᾶς πού δὲν εἶχαν προμηθευτεῖ προσκλήσεις ἐγκαίρα, ἢν καὶ τὸ Δ.Σ. κατέβαλε κάθε προσπάθεια γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό.

Ἡ λαχειοφόρος μας ἀγορὰ, ἔγινε καὶ φέτος μὲ διακριτικότητα καὶ δὲν χάθηκε καθόλου χρόνος ἀπὸ τὸ ὁμορφὸ γλέντι μας. Θὰ ἦταν παράληψη ἢν δὲν εὐχαριστοῦσαμε τοὺς χωριανούς μας κ. Θάνο Βαδάση κα Ρούλα Νικολοῦδου, κ. Ἀνδρέα Βαδάση γιὰ τὶς γενναιοδωρῆς προσφορὰς τους στὴ λαχειοφόρο, καθὼς καὶ ὄλους τοὺς φίλους καὶ χωριανούς πού προσέφεραν ἢ βοήθησαν στὴν ὀργάνωση τῆς λαχειοφόρου ἀγορᾶς.

Συνέχεια στὴ σελίδα 3

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὸν ἀποκριάτικο χορὸ τοῦ Συλλόγου μας

Πληροφορούμε όλους τους χωριανούς και φίλους τῆ Ὁξυᾶς πὼς ἰδρῦσαμε ἕνα φωτογραφικὸ ἀρχεῖο τοῦ συλλόγου μας. Ὅσοι λοιπὸν ἔχετε φωτογραφίες μὲ θέματα ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ τῆ ζωὴ τοῦ χωριοῦ, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ βοηθήσετε νὰ διασώσουμε τὶς ἀναμνήσεις αὐτὲς ἀπ' τὸ διάβα τοῦ χρόνου.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Οἱ ἀποκρίες τὰ προπολεμικὰ χρόνια ἦταν μιά ἀπὸ τὶς γιορτὲς ποὺ εἶχαν ποικιλομορφες ἐκδηλώσεις, γι' αὐτὸ κι ὅσοι ἀπὸ τοὺς ταξιδιώτες πείνανε τὸ χειμῶνα στὸ χωριὸ δὲν ἐφευγαν πρὶν τὶς ἀποκρίες.

Ἡ ποικιλομορφία ποὺ παρουσίαζαν οἱ ἀποκρίες ἦταν διὰ τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ γίνονταν πολλὲς ἐπισκέψεις, δηλ. πηγαίναμε στὰ σπίτια τῶν ἀδελφῶν, τῶν συγγενῶν, κουμπάρων φίλων κλπ. Ὅλα τὰ σπίτια ἐφτιαχναν κάτι τὸ ἰδιαίτερο νὰ προσφέρουν στοὺς ἐπισκέπτες ποὺ θὰ πῆγαιναν τὸ βράδυ. Δὲν εἴλοπαν τὰ μπουρέκια μὲ τυρὶ ἢ μὲ σύρδα, τὰ σαραγλιά καὶ τὸ χοντρόγαλο ποὺ φυλάγονταν ἰδιαίτερα γιὰ τὶς ἀποκρίες. Στὰ σπίτια καὶ στὶς σκάλες ἦταν ἀναμμένες οἱ λάμπες τοῦ πετρελαίου, γιὰτὶ ὅλοι φύλαγαν λίγο πετρέλαιο γιὰ τὶς ἀποκρίες.

Ἐξαιρετικὸ θέαμα παρουσίαζε καὶ ἡ κυκλοφορία στοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ, γιὰτὶ, γιὰ νὰ πάμε ἀπὸ τὸ ἕνα σπίτι στὸ ἄλλο ἢ ἀπὸ τὸν ἕνα μαχαλά στὸν ἄλλο χρειαζόμαστε φῶς καὶ τὸ φῶς ποὺ ἐπικρατοῦσε τότε σὲ τέτοιες περιπτώσεις ἦταν τὸ δαδί, σκιασμένο εἰδικὰ σὲ μακρὲς ἀγγίδες καὶ ἔτσι τὸ χωριὸ φαίνονταν σάν νὰ ἦταν λαμποδοφορημένο. Φυσικὰ τὴν ἴδια ὄψη παρουσίαζαν καὶ τ' ἄλλα χωριά. Ἐμεῖς βλέπαμε τὴ Βουρμπιανὴ λαμποδοφορημένη καὶ οἱ Βουρμπιανῆτες ἐβλέπαν τὸ χωριὸ μας.

Εἶναι ἀδιανόητο διὰ σὲ πολλὰ σπίτια συναντιόμασταν καὶ μὲ ἄλλους χωριανούς καὶ οἱ συναντήσεις αὐτὲς δημιουργοῦσαν μιά πολλὴ εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα.

Ὅλοι χωρὶς ἐξαίρεση γυρίζαμε πολὺ ἀργὰ στὰ σπίτια γιὰ φαί, ἀλλὰ, κανένας δὲν κοιμοῦνταν, γιὰτὶ ἤθελαν νὰ ἴδουν ποῖος θὰ φάει τὸ χάσκαρη.

Ἴσως πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεώτερους δὲν πρόλαβαν τὸ χάσκαρη, γι' αὐτὸ καὶ θὰ πῶ δυὸ λόγια καὶ γι' αὐτὸ.

Τὸ κάθε σπίτι ἐβράζε ἕνα αὐγὸ τοῦ κερνοῦσαν στὴ μέση μιά κλωστή, τὸ κρεμοῦσαν στὴ ρόκα καὶ συνήθως ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους τοῦ σπιτιοῦ τὴν ὥρα ποὺ εἶχαν καθήσει στὸ τραπέζι νὰ φάνε κατηύθυνε μὲ δεξιόχειρὰ τὸ χάσκαρη στὰ στόματα ὅλων μὲ τὴ σειρά. Ὅποιος κατόρθωνε καὶ ἀρπαζε τὸ χάσκαρη μὲ τὰ δόντια αὐτοῦ τὸν ἐτρῶγε. Ἄν καὶ ἦταν ἕνα παγινίδι ὁμορφο, διασκεδαστικὸ ποὺ πλούτιζε τὴν ἀποκριάτικη βραδυά, ὁμως ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ πιάσεις τὸ αὐγὸ μὲ τὰ δόντια.

Τὸ πιὸ εὐχάριστο ἀπ' ὅλα τὶς ἀποκρίες ἦταν οἱ μασκαράδες. Αὐτοὶ ἦταν χωριανοὶ μας ποὺ μεταμφιέζονταν μὲ τὸ ντύσιμο τους. Φυσικὰ τὸ καρναβάλι εἶναι ἕνα παλιὸ ἔθιμο καὶ εἶχε φθάσει καὶ στὰ χωριά καὶ ἡ μεταμφίση γίνονταν μὲ τὰ μέσα ποὺ διέθετε ὁ καθένας. Συνήθως τὸ μασκάρωμα ἦταν αὐθόρμητο καὶ ὁ κάθε μασκαράς σκέφτονταν τί νὰ κάνει, πῶς νὰ ντυθεῖ καὶ ντύνονταν ὅπως καταλάβαινε αὐτὸς γιὰ νὰ δώσει μεγαλύτερο κέφι καὶ νὰ γελάσουν περισσότερο οἱ χωριανοί. Ἐτσι βλέπεις ἕνας νὰ ντύνεται τούρκος, ἄλλος ἀρβανίτης, ἄλλος καπετάνιος κι ἄλλος ἐνῶ ἦταν ἄντρας παρουσιάζονταν γυναίκα γκαστρομένη. Τὸ μασκάρωμα γίνονταν καὶ ὁμαδικὸ μὲ συνενόηση, ἀλλὰ καὶ ἀτομικῶς.

Ὁ ἀποκριάτικος χορὸς τοῦ συλλόγου μας.

Ἀξίζουσαν σὲ ὅλους θερμὰ συγχαρητήρια. Καὶ εἶναι τόσο πολλοί!.. Τέλος εὐχαριστοῦμε θερμὰ τοὺς κ. κ. Γεώργιο Στίλιο ὁ ὁποῖος προσέφερε 20.000 δρ. οικονομικὴ ἐνίσχυση πρὸς τὸν σύλλογο, τὸν βουλευτὴ κ. Χάρη Καρατζᾶ ὁ ὁποῖος προσέφερε 25.000 δρ. οικονομικὴ ἐνίσχυση καθὼς καὶ τὶς κ. Ἑλ. Μπίζου, Ἑλ. Ἀθανασοπούλου καὶ Λαμπρ. Ζούνη ποὺ μὲ τὴν προτότυπη προσφορά τους σὲ πίττες, ἀπέφεραν 5.500 δρ. στὸ ταμεῖο ἀλληλοβοήθειας τοῦ συλλόγου μας.

Τὸ ἀπερχόμενο Διοικ. Συμβούλιο κατέβαλε κάθε προσπάθεια ὥστε νὰ σᾶς χάριση μιά ἀληθινὰ ὁμορφη, ἀλησμόνητη Ἑπειρότικη βραδυά. Εἶναι θαρρῶ δύσκολο νὰ εὐχαριστήσῃ κανεὶς 400 περίπου ἄτομα μέσα σὲ τόσο λίγες ὥρες. Νομίζω ὁμως πὼς περὶπου τὸ κατωρθώσαμε. Ἄν ἴσως εἶναι κανεὶς ποὺ δὲν εὐχαριστήθηκε ἀπόλυτα τοῦ ζητήμα νὰ μᾶς συμπαθεῖ καὶ νὰ συμπεριστεῖ τὴν ἀδυναμία μας γιὰ κάτι περισσότερο τῶν δυνάμεων μας.

Εὐχόμεστε σὲ ὅλους κάθε χρόνο νὰ εἶμαστε ὅλοι παρόντες στὴν ὁμορφὴ αὐτὴ αἰτήσια ἀποκριάτικη ἐκδήλωση τοῦ συλλόγου μας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ σᾶς εὐχόμεστε καὶ τοῦ χρόνου.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Στις 22-2-81 στὴν αἴθουσα τῆς Πανεπιστημιακῆς Συνομοσπονδίας ἐγίνε ἡ ἐτήσια Γεν. Συνέλευση τοῦ Συλλόγου μας, μὲ θέματα ἡμερήσιας διάταξης τὰ ἑξῆς:

- 1) Ἀπολογισμὸς πεπραγμένων Διοικ. Συμβουλίου
- 2) Οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ συλλόγου
- 3) Τὸ κληροδότημα Κουκουμπάνη καὶ ἡ παραιτήριω πορεία.
- 4) Ἡ ἴδρυση τῆς ὁμοσπονδίας ἀδελφωτήτων ἐπαρχ. Κονίτισης.
- 5) Ἐκλογή Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς - Ἀρχαιρσεις.
- 6) Θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὸ χωριὸ μας.

Ἀφοῦ ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Γεν. Συνέλευσης ὁ κ. Κων. Ἀθανασόπουλος καὶ Γραμματεὺς ἡ δὶς Ἑλ. Ζούνη, ἀνεκοινώθησαν τὰ θέματα τῆς ἡμερήσιας διάταξης καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἀποχωρόντος Δ. Σ. ἀνέλυσε τὸ ἔργο ποὺ ἐπιτέλεσε κατὰ τὴν διετηθεῖα του, τὶς διαφορὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ τὴν οικονομικὴ κατάσταση στὴν ὁποία βρίσκεται ὁ σύλλογος.

Μετά τὸ πέρας τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐγίναν διαφορὲς ἐρωτήσεις καὶ δόθηκαν ἀπαντήσεις γιὰ πολλὰ καὶ ποικίλα προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας.

Τὸ κυριότερο τῶν θεμάτων τῆς ἡμέρας ἦταν τὸ κληροδότημα Κουκουμπάνη, ἐγίνε πολὺ συζητήση ὡς πρὸς τὴν παραφθεῖσα (παλαιότερα) ἀπόφαση γιὰ τὴν ἀγορὰ ἀκινήτου καὶ ἡ κατάληξη ἦταν καὶ πάλι πὼς ἐπιθυμία τῆς Γεν. Συνέλευσης εἶναι ἡ τοποθέτηση τῶν χρημάτων σὲ ἀγορὰ ἀκινήτου, κατὰ πρόταση γραφείου. Τοῦτο θὰ γίνῃ σὲ συνεργασία τοῦ νέου Δ.Σ. καὶ τῆς ὀρισθείσης ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὴν προηγούμενη Γεν. Συνέλευση τοῦ συλλόγου.

Στὸ τέλος τῆς συζητήσης ὅλων τῶν θεμάτων καὶ ἀφοῦ ἐξελέγη Ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀκολούθησαν οἱ ἀρχαιρσεις τοῦ συλλόγου γιὰ τὴν ἐκλογή νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Μετά τὴν ψηφοφορία ἀκολούθησε καταμέτρηση τῶν ψηφοδελτίων τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἀποκριές στο χωριό τὰ παλιὰ χρόνια

Ἵλοι οἱ μασκαράδες φρόντιζαν νά ντυθοῦν ἔτσι πού νά μή τοῦς γνῶρίζουνε, ἀλλάζαν τή φωνή τους καί ἦταν πολλοί ἀπ' αὐτούς πού δέν τήν γνῶρίζαμε.

Χαρακτηριστικό γνῶρισμα ὄλων τῶν μασκαράδων ἦταν ἐκτός ἀπό τό παράξενο ντύσιμο τους νάχουν στή πλάτη του καί ἕναν τροβά μέ στάχτη.

Πολλοὺς τοῦς ἐσπροχνε ἡ περιέργεια νά πάν νά πειράξουν τό μασκαρά ἢ νά τραβήξουν τό πανί πού ἔκριβε τό πρόσωπο τους νά εἶδον ποιὸς εἶναι. Ὁ μασκαράς φυσικά αὐτό ἤθελε γιά νά περιλάβει τὸν πειραχτῆ μέ τή στάχτη. Ἀλλά καί ὁ πειραχτῆς ἤξερε τί τὸν περιμένει. Κι ἐβλεπε τὸν ἕνα νά πειράζει καί νά φεύγει καί τό μασκαρά νά τὸν κυνηγάει μέ τήν στάχτη κι ἂν τὸν ἐπιανε, φαντάζεστε τί τὸν ἔκανε. Ἀλλά τίς μασκαράδες καί κανένας νά μή τίς πείραζε πάλι δέν τὸ εἶχαν σέ τίποτε νά σοῦ φέρουν μιά μέ τὸν τροβά στό κεφάλι ἢ ὀκουθήποτε ἄλλοῦ γιά νά σέ γεμίσουν στάχτη χωρὶς νά λογαριάσουν ὅτι φορές τό καινούργιο σου κοστούμι γι' αὐτὸ πολλοὶ ἀπέφευγαν νά τίς πειράξουν.

Νομίζω ὅτι εἶναι σωστό στό σημεῖο αὐτὸ νά ἀναφερθοῦν ὀρισμένα ὀνόματα συγχωριανῶν μας πού μέ τήν παρουσία τους στόλιζαν πραγματικά τό ἀποκριάτικο καρναβάλι. Χαρακτηριστικὴ φυσιογνωμία ἀπὸ τίς γυναῖκες ἦταν ἡ Λαμπρινὴ Βαδάση. Αὐτὴ ἦταν πραγματικὰ ἀντρογυναίκα καί θάναϊ σωστό μελλοντικὴ νά γραφοῦν δύο λόγια γι' αὐτὴν ὄχι μόνο δέν ἔλειπε ἀπὸ τοῦς μασκαράδες τῆς ἀποκριάς, ἀλλά ἦταν ὁ φόβος καί ὁ τρόμος γιά τοῦς ἄντρες, γιατί, ὅποιον περιλάβαινε —καί περιλάβαινε πολλοὺς— τὸν ἔκανε ὄπως ἤθελε αὐτὴ. Τὸ ἴδιο ἐξαιρετικὴ ἦταν καί ἡ Λίγεια τοῦ Τσίμα, ἡ ὁποία πολλὰς φορές ντύνονταν ἄντρας καί γυναίκα —συνήθως τσιγγάνα— ντύνονταν ὁ Λία Τσίμας. Παλιότερα ὁ Βαγγέλης Βενέτης, ὁ Φώτης Βλάχος καί στὰ νεώτερα χρόνια ὁ Κῶτσο Λάζος καί Κῶτσο Βαδάσης, ἦταν τὰ πρόσωπα πού δέν ἔλειπαν ποτέ ἀπὸ τοῦς μασκαράδες, πλαισιωμένους καί ἀπὸ ἄλλους πού δυστυχῶς τό πέρασμα τῶν χρόνων τοῦς ἐσβουσε ἀπὸ τὴ μνήμη μου.

Ἀποκορόφωμα τῆς ἀποκριάς ἦταν ἡ «μινιτσιονίδα» πού τὴν ἀναβαν τὰ παιδιὰ τό βράδυ τῆς ἀποκριάς στή πλατεία τοῦ χωριοῦ μέ μέδρα πού εἶχαν κουβαλήσει πολλὰς μέρες πρὶν τῆς ἀποκριάς καί μέ δεμάτια ἀπὸ τσάκνα πού ζητοῦσαν τὰ παιδιὰ ἀπ' ὅλα τὰ σπίτια τοῦ χωριοῦ. Πολλὰς φορές τὰ παιδιὰ ἐβλεπαν ὅτι κάποιος ἐνῶ εἶχε πολλὰ τσάκνα, μέ τό ζῶρι ἔδινε ἕνα δεμάτι, τότε γίνονταν «νυχτερινὲς ἐκδρομὲς» καί ἔκλεβαν τὰ τσάκνα τοῦ τσιγγούνη. Ἐγὼ προσωπικὰ θυμάμαι ὅτι εἶχα πάρει ἀρκετὲς φορές μέρος σὲ τέτοιου εἶδους «νυχτερινὲς ἐκδρομὲς».

Συνήθως στή μινιτσιονίδα ἔρχονταν ὄλοι ἀλλά σὲ διαφορετικὲς ὥρες καί ἀπὸ διαφορετικὲς κατευθύνσεις. Μπορεῖ νά ἦταν πανωμαχαλιτες καί στή μινιτσιονίδα ν' ἀρχοῦσαν ἀπ' τὸ κάτσε μαχαλά, γιατί ἐκεῖ «εἶχε στρώσει τό κόφι» μέ τίς ἐπισκέψεις κλπ συνοδεύοντας καί ἀπὸ πολὺ ποτὸ, μόνο πού αὐτὸ ἦταν ἀνομιογενές. Ὅλα τὰ σπίτια χωρὶς ἐξαιρέση κερνοῦσε ρακί, ἄλλος οἶζο, ἄλλος κρασί καί γίνονταν ἕνα ἀνακάτεμα κι' ἐδῶ διακρίνονταν τὰ «γερά ποτήρια» μέ πρῶτο καί καλύτερον τὸν Λία Τσίμα πού δέν τὸν ἔφτανε κανένας.

Τὸ γλέντι συνεχίζονταν καί τὴν Καθαροδευτέρα πού χαλοῦσαμε τὰ κούλουμα στήν Ἀγ. Παρασκευή.

Ἐδῶ κυριαρχοῦσε ἡ ἄρμιά καί ὁ ἀρμόζμος καί κάποτε κάποτε κανένας ἀπομεινάδι τῆς ἀποκριάς. Συνήθως τό πρόσταγμα τὸ εἶχε ὁ Λία Τσίμας καί στό κόφι καί στὰ τραγούδια ἀλλά καί στό ποτὸ.

Ἡ Καθαροδευτέρα σήμαινε μαζί μέ τ' ἄλλα καί τὸ τέλος τῆς χειμωνιάτικης παραμονῆς μας στο χωριὸ καί μετὰ ὁ καθένας μας ἐπαιρνε τὸ δρόμο τῆς ξενιτιάς νά βρεῖ τὴν τόχη του.

Χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα αὐτῆς τῆς πολυποικίλης ἀποκριάτικης ἐκδήλωσης ἦταν ὅτι, ὅλα αὐτὰ γίνονταν χωρὶς τὴν παραμικρότερη παραξήγηση. Ὅλοι εἴμασταν διαθετιμένοι νά κάνουμε ἀλλὰ καί νά δεχτοῦμε ἀστεία.

Πορφύρης Θανάσης

Ἡ ἐτήσια γέν. συνέλευση τοῦ συλλόγου μας

Ἐγῆφισαν 42

Ἐγκυρα Διοικ. Συμβουλίου 41 ἄκυρα 1

Ἐγκυρα ἐξελεκτ. ἐπιτροπῆς 42 ἄκυρα 0

Ἐξελέγησαν οἱ :

Ζούνης Δημήτριος ψῆφοι	40
Ἀθανασόπουλος Κων. »	33
Μπίζος Δημήτριος »	30
Ζούκης Χρήστος »	30
Ζούκης Ἀπόστολος »	27
Μαργαρίτης Σταύρος »	23
Βαδάσης Θάνος »	23

Ἀναπληρωματικοί

Ζούκης Μαργαρίτης ψῆφοι	20
Ζούκη Ἐλένη »	18
Βαδάσην Ἄνδρ. »	18
Κυπαρίσσης Γεώργ. »	18

Ἐξελεκτικοί Ἐπιτροπῆ

Ζούκης Ἀθανάσιος τοῦ Ἀναστ. ψῆφοι	33
Τσίμας Νικόλας »	33
Ιορφύρης Ἀθανάσιος »	26

Ἀναπληρωματικοί

Παπαχρήστος Νικόλαος »	17
Μπίζος Ἀνδρέας »	14

Τὸ νεοκλεγέν Δ.Σ. σὲ συνεδρίαση τοῦ στίς 14-3-81 καί μετὰ ἀπὸ μυστικὴ ψηφοφορία συγκροτήθηκε σὲ σῶμα ὡς ἑξῆς :

- 1) Ἀθανασόπουλος Κωνῆνος Πρόεδρος
- 2) Ζούκης Ἀπόστολος Ἀντιπρόεδρος
- 3) Ζούνης Δημήτριος Γεν. Γραμματέας
- 4) Ζούκης Χρήστος Ταμίας
- 5) Μαργαρίτης Σταύρος Σύμβουλος
- 6) Μπίζος Δημήτριος »
- 7) Βαδάσης Θάνος »

Τὸ νέο Δ.Σ. εὐχαριστεῖ ἐσῶς πού μᾶς τιμῆσατε μέ τὴν ψῆφον σας καί ὑπόσχεται πὼς θὰ καταβάλει κάθε δυνατὴ προσπάθεια νά προσφέρει ὅτι περισσότερο μπορεῖ γιά τὸ χωριὸ μας. Γιά τὴν Ὁξυά, πού ὄλοι μας ἀγαπάμε καί δεῖχνουμε ὅποτε μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ... ΤΗΝ ΟΞΥΑ

Περιγραφή ἀπὸ τὸν κ. Χρ. Ζούκη

Παλιὰ τὸν ἔλεγαν καί χαρά! Ἐσκόρπιζε τὴν πραγματικὴ χαρά, ὄχι μόνον στο σπίτι τῶν νεονύμφων ἀλλά σ' ὅλοκληρο τὸ χωριὸ, Ἀρχίζε ἀπὸ τὴν Δευτέρα καί συνεχίζοταν μέχρι τὴν Δευτέρα ἢ τρίτῃ τῆς ἐπομένῆς, ὅποτε γινόταν καί τὰ «πιστρόφια» στο σπίτι τῆς νύφης.

Ἐπὼ οἱ γονεῖς τῆς νύφης ἀνταπέδιδαν τὸ δαῖπνον πού γίνονταν τὴν ἐπομένην στο σπίτι τοῦ γαμπροῦ.

Τὴν Δευτέρα καί τὴν Τρίτῃ τὸ βράδυ, τὰ κορίτσια τοῦ χωριοῦ, μαζεύοταν στο σπίτι τῆς νύφης καί τραγουδοῦσαν.

Ἡ νύφη ὅλη αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα, μέχρι καί τὴν Κυριακὴ τοῦ γάμου, ἀπαγορευόταν νά βγεῖ ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς.

Πιθανόν νά μὴν πιάση ἀπὸ ματ,

Τὴν Τετάρτῃ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ, καλοῦσαν ὄλους τοῦς συγγενεῖς καί φίλους νά πάνε γιά ζύλα, χρήσιμα γιά τὰ διάφορα φαγιά τοῦ Γάμου.

Ὁ Γάμος στὸ χωριὸ μας

Ψωμί, κουλούρες, ψ'τά, μ'πρέκια καὶ τὸ πρῶτο φαγητὸ τοῦ Γάμου τὸν καθρουμά, τὴν σημερινή μαγειρίτσα.

Εὐθυμα τραγοῦδια κατάλληλα πρὸς τὴν περίσταση Ἡ παράκλησις τῆς μάνας τοῦ γαμπροῦ νὰ κάμνη καλὸ καιρὸ, καιρὸ μ' ἥλιο.

«Γιὰ λάμψε. ἤλιε μ' λάμψε, λάμψε αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα χαρὰ θέλω νὰ κάμνω, νύφη πᾶ νὰ πάρω».

Ἄνδρες, Γυναίκες, τσ'πιὰ, συγγενεῖς καὶ φίλοι ξεκινοῦν. Ξεκινοῦν μὲ στολισμένα τὰ μουλάρια καὶ τὰ γαϊδούρια πρὸς τὸ βουνό, ἂν εἶναι καλοκαίρι, κάπου πῶ κοντὰ ἂν εἶναι χειμῶνας.

Τὸ τραγοῦδι καὶ τὸ κέφι δὲν σταματοῦσε σ' ὄλο τὸ δρόμο.

Κι' ἐδῶ τὸ τραγοῦδι :

«Ἀπὸ τὴν μηλιά κι ὡς τὴν κυδωνιά

δὲν ἀλέθει ὁ μήλος καμιά φορά

μου' ἀλέθει ὁ λόγος τ' ἀφέντη μας

Πάνουν καθυάροι, πάνουν πεζοί, πάνουν πεζοδρόμοι

νὰ χαίρονται τὰ παληκάρια μὲ τὶς ἑμορφες»

Ἄλλο ἓνα τραγοῦδι

«Σταθῆτε παληκάρια σταματήστε

πολὺ κρασί μὴν πιῆτε καὶ μεθήσετε

τὸ κρασί εἶναι πλάνος καὶ πλανεύσετε

ὦξο μὴν κοιμηθεῖται καὶ κρυώσετε

καὶ πέσετε στὸ στρώμα κι' ἀρωστήσετε»

Σὲ κάθε ἓνα φῶρτωμα μὲ ξύλα ἐβαζαν κι ἓνα κλαρί ἔπειτα ἔκοβαν ἓνα μεγαλύτερο τὸ τύλιγαν μ' ἓνα κόκκινο γνέμα (νῆμα) καὶ ἔδεναν μ' ἓνα μαντήλι. Αὐτὸ ἦταν τὸ φλάμπουρο. Ὁ πλησιέστερος συγγενῆς τοῦ γαμπροῦ τὸν κρατοῦσε καὶ τὸ ἔφερνε στο σπίτι. Τὸ κρεμοῦσε στὸ μπαλκόνι ἢ στὴ στέγη τοῦ γαμπροῦ.

Ξεφόρτωναν τὰ ξύλα στὴν αὐλή καὶ ἀκολουθοῦσε ἓνα τραπέζι ἀπλὸ μὲ μιά πίτα κατὰ προτίμηση.

Ὅσοι βέβαια κρατοῦσαν ἀπὸ μεγάλο τζάκι ἔφτιαχναν λίγο μπακαλιάρο μὲ ρύζι.

Κι ἐδῶ μετὰ τὸ φαγητὸ τὸ τραγοῦδι :

«Καλὰ τρώμε καὶ πίνουμε

καὶ φιλοτραγουδοῦμε

ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ

πολλοὺς χρόνους νὰ ζήσει

νὰ τοῦ προκόψουν τὰ παιδιὰ

καὶ σ' ἄλλα νὰ χαρούμε».

Τὴν Πέμπτη τὸ πρωὶ πῆγαιναν ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς νύφης γιὰ ξύλα. Ἀκολουθοῦτε ἀκριβῶς ἢ ἴδια τακτικῆ.

Ἀκόμη ἓνα τραγοῦδι ποῦ συνήθιζαν νὰ λένε :

Ἄπάνω στὴν, μωρ' κι' ἀμάν ἀμάν τριανταφυλιά

πού φτιάχνει ἢ πέρδικα φωλιά

σὴντας πετάει ἢ πέρδικα

τίναζε τὰ, μωρ, κι' ἀμάν ἀμάν, φτερά

κι ἔφεταν τριαντάφυλλα.

Στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ τὴν πέμπτη τὸ βράδυ θὰ γίνονταν τὸ ζῦμμα. Θὰ πιάσουν τὸ προζύμι γιὰ τὸ ψωμί τῆς χαρᾶς.

Θὰ τσουμπίσουν στὸ ρεβῦθι, θὰ κοσκινήσουν τὸ ἀλεύρι. Ἡ μαγιά θὰ εἶναι ἀπὸ ρεβῦθι καὶ ὄχι ἀπὸ προζύμι. Ἦ ἀβαζαν σὲ δυὸ δοχεῖα κοντὰ στὴ φωτιά. Τὸ ἓνα στ' ὄνομα τοῦ γαμπροῦ καὶ τ' ἄλλο στ' ὄνομα τῆς νύφης.

Ἡ «βάβο» παρακολουθοῦσε τὸ γίνωμα. Τὸ σκέπαζαν μὲ μιά παλιά «τσέργα» γιὰ νὰ μὴ παρ' ἀπὸ κρύωμα ἢ ἀπὸ τὸ μάτι.

Τὸ ζυμάρι τ' ὄφτιαχναν μαλακὸ, γιὰ νὰ κρατᾶ μετὰ τὸ ψήσιμο ὑγρασία καὶ νὰ μὴ μυραδιάζει.

Κι ἐδῶ πάλι χάριζαν τὸ ζυμάρι σὲ δυὸ σκαφίδια ἓνα τοῦ γαμπροῦ ἓνα τῆς νύφης. Ἀπὸ τὸ ἴδιο ζυμάρι ἔφτιαχναν τὶς κουλούρες. Μιά γιὰ τὸ νουνό, μιά τοῦ βλάμη μιά τοῦ παππά καὶ μιά τῆς νύφης. Μ' αὐτὲς θὰ πῆγαιναν τὴν ἐπομένη νὰ τοὺς καλέσουν στὸ γάμο.

Κι ἐδῶ τὸ τραγοῦδι :

Εὐχὴ σ' ο με πατέρα, μάνα

Μουλάρα γιὰ νὰ φτιάξω

τὴν νύφη νὰ καλέσω

τὴν εὐχὴ μου ν' ἄχεις γιὰ μου

Ὁ Θεὸς νὰ σέ προκόψη.

Στὸ διάστημα αὐτὸ ποῦ οἱ ἄλλοι φτιάχνουν τὰ ψωμιά καὶ τὶς κουλούρες ξεκινοῦν δυὸ τρία ἄτομα ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ καὶ πάνε στὸ σπίτι τῆς νύφης κρυφὰ γιὰ νὰ κλέψουν. Πρῶτος στόχος τὰ κατώγια γιὰ κανένα σφαγιό. Χαρὰ στὸ ἀξιότερο ποῦ θὰ τὰ καταφέρῃ.

Ἡ νύφη φτιάχνει μόνο μιά κουλούρα γιὰ τὸ γαμπροῦ. Τὴν στολίζουν μὲ διάφορα ζαχαρωτὰ καὶ μπιρμπίλι. ἔπειτα τὴν ἀλήφουν μὲ μέλι.

Τὴ Παρασκευὴ θὰ γίνεῖ τὸ κάλεσμα τῆς νύφης, τοῦ νουνοῦ τοῦ βλάμη καὶ τοῦ παππά,

Ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ δυὸ παρέες ἀπὸ 2-3 ἄτομα νὰ καλέσουν τὸ νουνό καὶ τὸν βλάμη. Στὸ παππά στέλνουν ἓνα μικρὸ παιδί.

Οἱ στενοὶ συγγενεῖς τοῦ γαμπροῦ ἐτοιμάζονται νὰ πάνε νὰ καλέσουν τὴ νύφη ἐπισήμως στὸ γάμο.

Ἐτοιμάζουν τὴν κανίστρα μὲ τὰ δῶρα.

Ἐνα μαντόλι, ἓνα σταυρό, βραχιόλι, χρήματα καὶ τὴν κουλούρα. Ἐπίσης τὴν αἶκνα» δῶρο τοῦ γαμπροῦ πρὸς τὴν νύφη νὰ βάζει τὰ μαλιά της ὅταν λουστῆ.

Μπροστὰ πηγαίνει μιά συγγενῆς τοῦ γαμπροῦ ποῦ κρατᾶει τὴν κανίστρα. Ξοπίσω ἄλλος κρατᾶει τὴν κόφα γεμάτη κόκκινο κρασί καὶ ἀκολουθοῦν οἱ συγγενεῖς

Στὴν ἐξώθυρα καλοδέχονται τοὺς καλεστάδες καὶ συμπεθέρους μὲ ἀγκαλιὰς, φιλιὰ εὐχὰς.

Ἀκολουθεῖ τραπέζι. Πάνο στὸ τραπέζι βάζουν ἓνα ἄδειο πιάτο, γιὰ τὰ κεράσματα. Συμβολικὸ κέρασμα ὡς ἀντίτιμο στὰ δῶρα ποῦ θὰ τοὺς κάμνη ἢ νύφη.

Μετὰ τὸ φαγητὸ ἀρχίζει τὸ τραγοῦδι καὶ ὁ χορὸς.

«Φίλοι μ' καλῶς τὸν ἠῦραμεν τοῦτον τὸν νοικοκύρη

μὲ τὰ γλυκά του τὰ κρασιά, μὲ τὶς γλυκὲς κουβέντες

νὰ τοῦ προκόψουν τὰ παιδιὰ καὶ σ' ἄλλα νὰ χαρούμε»

Ὁ ἀδελφὸς τῆς νύφης ἢ κάποιος συγγενῆς θὰ δωρίσῃ τοὺς συμπεθέρους.

Στοὺς ἄνδρες πατοῦνες μὲ καγκέλια, στίς γυναῖκες μ' ὄμορφα κεντίδια στὴ κορφή. Τὶς κρεμοῦσαν στὸ δεξί ὄμο γιὰ νὰ φέρῃ ὁ Θεὸς δεξιά.

Μόλις σηκοθοῦν γιὰ νὰ φύγουν θὰ γίνεῖ ἡ ἀλλαγὴ τῆς κουλούρας. Μέσα στὴν ἴδια τὴν κανίστρα θὰ βάλουν τὴν κουλούρα τῆς νύφης καὶ τὰ δῶρα γιὰ τὸ γαμπροῦ.

Φθάνοντας οἱ καλεστάδες στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ θὰ κρεμάσουν τὰ δῶρα στὸν «οντὰ» γιὰ νὰ τὰ βλέπη ὁ κόσμος.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΞΥΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ

ΦΥΛΛΑΔΙΟ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΙΣΜΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΟΞΥΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ "Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΑΛΑΟΣ",

Έτος ίδρύσεως 1907

Γραφεία: Σοφοκλέους 66 - Αθήναι

Συντάσσεται από επιτροπή

Υπεύθυνος όλης: Δημ. Ζούνης

Καποδιστρίου 16α Χαλάνδρι

ΤΗΛ. 68.19.924

Άλληλογραφία - συνεργασίες

στο όνομα του υπεύθ. όλης

τορικός Ζυλλερών (1877), σημειώνει: «Η μέχρι του ποταμού Σκούμπι περιοχή είναι πέρα για πέρα Έλληνική».

Ο Πουκεβίλ στην «Ιστορία της Ελλάδος» γράφει:

«Αυθέρετα ή Ν. Αλβανία λέγεται Αλβανία, αφού είναι Ήπειρος». Αλλά και τίποτε απ' αυτά αν δεν ξέραμε, και πάλι έχουμε άτράνταχτες αποδείξεις για την Έλληνικότητα της Ηπείρου.

Οι μύθοι, οι παραδόσεις της, ή θρησκεία και γλώσσα της, τα έρείπια της που σώζονται φτάνουν με το παραπάνω για να πεισθεί κι ο πιο άσχετος ότι ολόκληρη ή Ήπειρος είναι Ελλάδα και μόνο Ελλάδα.

Μα ως αφήσουμε την ιστορία να μās μιλήσει καλύτερα αρχίζοντας από πολύ παλιά. Έτσι μαθαίνουμε ότι στην αρχαιότητα, κατά μια παλιά παράδοση, ότι τα Έλληνικά φύλλα από δω την Ήπειρο, κατέβηκαν και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Οι Ηπειρώτες στο πρώτο τους ξεκίνημα έμειναν κάπως απομονωμένοι στη γη τους γιατί ή Ήπειρος ήταν και είναι πολύ όρεινη.

«Δισχείμερον» την ονομάζει ο Όμηρος, δηλαδή με πολλούς παγερούς χειμώνες.

Σύντομα όμως αρχίζουν να επικοινωνούν με την Αθήνα και τον πολιτισμό της. Εκεί στέλνουν τα παιδιά τους για καλύτερη μόρφωση. Από τα μέσα του 4ου αι. π.χ. κόβουν δικά τους νομίσματα με τ' όνομα τους χαραγμένο πάνω σ' αυτά (ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ), πράγμα που δείχνει ότι είχαν αναπτύξει οικονομική και κοινωνική ζωή από πολύ νωρίς. Τρανταχτή απόδειξη της Έλληνικότητας της Ηπείρου είναι και τούτη! Ότι στο κέντρο της βρισκόταν το περίφημο Έλληνικό μαντείο της Δωδώνης, ο Δωδωναίος Ζεύς, που στον Όμηρο αναφέρεται και «Ζεύς Πελαργικός» δηλ. πανάρχαιος, είναι ο Δίας που λατρευόταν σ' όλη την Ελλάδα. Αλλά και κάτι άλλο χαρακτηριστικό για τη ελληνικότητα της Ηπείρου είναι ότι σαν γνήσιοι

Συνέχεια στη σελίδα 7

ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ - ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

Από τη στήλη αυτή και από το φύλλο της φωνής μας θα σας παρουσιάσουμε σε συνέχειες την σειρά αυτή, πιστεύοντας πως σε όλους θα θυμήσουμε μέρη που γνώρισαν και στους νεότερους να ταξιδέψουν νοερά σε μέρη άγνωστα της αξέχαστης Πατρίδας μας, της Βορείου Ηπείρου.

Η βόρειος Ήπειρος λοιπόν στενάζει σήμερα κάτω απ' το βαρύ κι άδικο ζυγό της Αλβανίας. Κι ενώ είναι Ελλάδα, ακούει στο όνομα «Νότια Αλβανία».

Πώς λοιπόν να μην είναι βαρής ο στεναγμός της και πικρό το δάκρυ της για τούτη τη σκληρή όρφανία; Μά εμείς, ως ενώσουμε με την υπόλοιπη Ήπειρο κι ως ταξιδέψουμε να γνωρίσουμε από κοντά ολόκληρη την Ήπειρωτική γη. Ξεναγό μας σε τούτο το ταξίδι παίρνουμε την ίδια την ιστορία της.

Από τα πολύ παλιά χρόνια λοιπόν ή πατρίδα μας ήταν μία. Δεν χωριζόταν σε νότια και σε βόρεια. Για σύνορα τους είχε προς β. τον ποταμό Σκούμπι (Γενοῦσο). Προς Ν. τον Αμβρακικό κόλπο Ν.Α. συνόρευε με την όροσειρά της Πίνδου. Β.Α. με τη λίμνη Αχρίδα. Στα Δυτικά με το Αδριατικό και Ιόνιο πέλαγος. Όλη αυτή ή περιοχή λεγόταν Ήπειρος κι αποτελούσε ένα κομμάτι της Έλληνικής πατρίδος μας.

Ανείξτε λοιπόν τώρα το χάρτη, δέστε τα πραγματικά σύνορα της Ηπείρου και θα καταλάβετε τότε τί έχουμε χάσει. Οι αρχαίοι ιστορικοί και γεωγράφοι όπως ο Ηρόδοτος, Πολύβιος, Πλίνιος, Θουκυσίδης, Στράβωνας, όταν μιλάνε για την Ήπειρο, σ' αυτά τα σύνορα την όρίζουν. Και οι νεότεροι ιστορικοί όμως, έθνολόγοι, γεωγράφοι, τις ίδιες πληροφορίες μās δίνουν για την έκταση και τα σύνορα της Έλληνικής Ηπείρου.

Σόν παράδειγμα αναφέρουμε τον Γερμανό Κί- (1887) που σημειώνει: «Η περιοχή πέρα απ'»

ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΟΞΥΑΣ ΚΟΡΙΤΣΑ ΚΑΙ ΑΓΟΡΙΑ
ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ
ΔΩΣΤΕ ΤΟΥ ΦΤΕΡΑ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙ ΠΙΟ ΨΗΛΑ
ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΤΕ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ

**Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ
ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ**

Μετ' από πρόσκληση του συλλόγου μας και της επιτροπής συντάξεως σχεδίου καταστατικού της ιδρυσόμενης όμοσπονδίας αδελφωτήτων επαρχίας Κονίτσης και μετά από άλλεπάληλες συναντήσεις τών συλλόγων της επαρχίας μας στις όποιες όποδείχθη-καν τροποποιήσεις και βελτιώσεις του αρχικού σχεδίου του καταστατικού όπου καταρτίστηκε τ' όριστικό σχέδιο, πραγματοποιήθηκε ή ιδρυτική συνέλευ-

Ἡ ὁμοσπονδία ἀδελφοτήτων Κονίτσης

ας μας στὶς 24-2-81 στὴν εἰθουσα τοῦ ξενοδοχείου STANLEY.

Μὲ χαρὰ μας λοιπὸν ἀναγγέλουμε ἀπὸ τὴ Φωνήμας πὸς τέθηκε ὁ θεμελιῶς λίθος τῆς ὁμοσπονδίας μας καὶ ἡ διαδικασία γιὰ τὴν ἐγγύση τῆς Ἰδρυσης πῆρε τὸ δρόμο τῆς. Καλοῦμε ὄλους τοὺς συμπατριώτες μας ποὺ παραρεύθησαν στὴν ἰδρυτικὴ αὐτὴ πρώτη μας Συνέλευση καὶ θέλουν νὰ γραφοῦν μέλη τῆς ὁμοσπονδίας Κονίτσης, νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ δικηγόρου κ. Μιχ. Μαρτσέκη, Λυκούργου 9 Ἀθήνα τηλ. 3249057, προσκομίζοντας ἐν ἀντίγραφο τοῦ καταστατικοῦ τῆς σὲ φωτοτυπία, ἓνα ἀντίγραφο τῶν πρακτικῶν τῆς Γεν. Συνέλευσης, ἢ ὅποια ἐξέλεγε τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου καὶ ἓνα πρακτικὸ τοῦ Δ.Σ. στὸ ὁποῖο θὰ παριέλθεται ἡ ἀπόφαση ὅτι ἡ ἀδελφότητα γίνεται μέλος τῆς ὁμοσπονδίας ἀδελφοτήτων ἐπαρχίας Κονίτσης.

Ὅποιαδήποτε ἀδελφότητα θέλη τὸ σχέδιο καταστατικοῦ μπορεῖ νὰ τὸ προμηθευτεῖ σὲ φωτοτυπία ἀπὸ τὸν κ. Μιχ. Μαρτσέκη. Ἐπειδὴ πιστεύουμε πὸς ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς δημιουργίας τῆς ὁμοσπονδίας εἶναι ὄνειρο πολλῶν συμπατριωτῶν μας, παραμερίζοντας ἐνδιασμοὺς ἢ προσωπικὰς διαφορὰς ἢ φιλοδοξίας καλοῦμε ὄλες τῆς ἀδελφότητες τῆς ἐπαρχίας μας ὥστε νὰ ριζώσῃ, νὰ δυναμώσῃ καὶ νὰ γίνῃ τὸ καύχημα τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης.

Ὅσοι φίλοι ἀναγνώστες μας θέλουν νὰ στέλνουν συνεργασία, μὲ χαρὰ μας θὰ τὴν δεχόμεστε καὶ θὰ τὴν δημοσιεύαμε, ἀρκεῖ νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψη τους τὰ ἑξῆς :

Κάθε συνεργασία νὰ εἶναι καθαρογραμμμένη κατὰ προτίμηση σὲ κόλλα ἀνεφοράς, νὰ εἶναι σχετικὰ σύντομη νὰ περιελάβῃ τὸν πατριωτὴ καὶ νὰ ἀναφέρεται σὲ καθαρὰ τοπικὰ μας θέματα καὶ νὰ εἶναι μακριὰ ἀπὸ πολιτικὰ καὶ προσωπικὰς ἀντιδικίας. Ὅποια λοιπὸν συνεργασία δὲν θὰ εἶναι σὲ παρόμοια πλαίσια, δὲν θὰ δημοσιεῖται καὶ οὔτε θὰ ἐπιστρέφεται.

Περιμένουμε μὲ χαρὰ τὴν συνεργασίαν σας λοιπὸν στὴν διεύθυνση τοῦ γραμματεῖα τοῦ συλλόγου Δημ. Ζούνη.

Ἀξέχαστες πατρίδες - Βόρειος Ἡπειρος

Ἕλληνες, ἐπιαιρῶν μέρους στοὺς πανελλήνιους ἀγῶνες στὴν Ὀλυμπία, ἀπὸ τὸν 4ο π.χ. αἰ., μαζί μὲ τοὺς Ἕλληνες τῆς ὑπόλοιπης Ἑλλάδας.

Ὁ ἱστορικὸς Πολύβιος ἀναφέρει ὅτι, οἱ Ἡπειρώτες μαζί μὲ τοὺς Ἀχαιοὺς, Ἀκαρνανεὺς Βοιωτοὺς καὶ Θεσσαλοὺς, ἀποτελοῦσαν τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος.

Ἔτσι καὶ οἱ Ἡπειρώτες, στὴ ναυμαχία τῆς Σαλαμίνας σπεύδουν μὲ 7 τριήρεις νὰ πολεμήσουν τὸν κοινὸ ἔχθρὸ ὅλης τῆς Πατρίδας τοὺς Πέρσες,

Αὐτὴ εἶναι ἡ φωνὴ τῆς πανάρχαιας ἱστορίας γιὰ τὴν ταυτότητα τῆς Ἡπείρου. Ἀληθινῶς, σταθερῶς, φτάνει ὡς τὰ δικά μας αὐτιά, γιατί στηρίζεται πάνω σὲ ἀτρέπτα γυγνόντα. Γιὰ νὰ μᾶς θυμίζει τὴν ἀλήθεια: Ὁλόκληρη ἡ Ἡπειρος ἀπὸ τὸ Σκούμπι ποταμὸ ὡς τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο χιλιάδες χρόνια τώρα, ἀνήκει στὴν Ἑλλάδα.

Καὶ ἀπὸ τὰ πολὺ παλιὰ χρόνια οἱ Ἡπειρώ-

Νομίζω δὲν χρειάζονται περισσότερες ἀποδείξεις. Αὐτὴ εἶναι ἡ ταυτότητα ὀλόκληρης τῆς Ἡπείρου.

Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο φύλλο.

25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Δεθεῖτε σ' ἓνα ἀγκάλιασμα!
καὶ λυτρωμοῦ σανίδα
νᾶναι διπλὸς ἀστερισμὸς
ἢ Πίστη κι ἢ Πατρίδα

Λεχθεῖτε ἓνα σάλπισμα
τὸ παρελθὸν προστάζει!
Πλημῦρα ἀγάπης ἀπαιτεῖ
τὸ μέλλον, ποὺ χαράζει!

Διπλὴ γιορτὴ Διπλὴ χαρὰ. Ἄστραψε ὁ οὐρανὸς τῆς Πατρίδας μας φεγγαβολήσε ὁ τόπος ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσιμης ἡμέρας. Ὁ λόγος γίνθηκε πύρινη ρομφαία κι ἔσκισε τὸ σκοτάδι. Τὸ σπαθὶ γίνθηκε ζῶη, τὸ νεοφύκι ἐκείνη τῆς τοῦ βάρβαρου. Ἀνέμισαν οἱ σημαίες, ὑψώθηκαν οἱ ψυχές, ἀναψαν οἱ καρδιές! Ἀναστήθηκε ὁ ἄνθρωπος!

Ἡ Ἑλλάδα γιορτάζει αὐτὴ τὴ μέρα τὴ μεγαλύτερη θρησκευτικὴ καὶ ἔθνικὴ γιορτὴ. Γιορτάζει ὁ Χριστιανισμὸς κι ὁ Ἑλληνισμὸς. Γιορτάζουμε ὄλοι μας διπλὸ εὐαγγελισμὸ, τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Πατρίδας κι ἀναπολοῦμε τὰ ὅσα ἐξῆσαν καὶ ἐπραξαν οἱ πρόγονοί μας.

Τετρακόσια κουτὰ μαθρα χρόνια σκλαβομένοι οἱ Ἕλληνες στέναζαν κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα τοῦ πιὸ βάρβαρου κατακτητῆ. Τὴ Γένος ἔλυον ἀπὸ τὴν πικρὴ σκλαβιά. Ὁ δυνάστης πίστεως πὸς μὲ τίς διώξεις τὰ μαρτύρια, τίς σφαγές, τίς λεηλασίες, τὸ παιδομάζωμα, τὸ χαράτσι, τὴν ἀγρονομία καὶ τὴν ἐξαθλίωση θὰ κατάφερνε νὰ υποδουλώσει καὶ ψυχικὰ τὸν ἀδούλωτο Ἕλληνα, νὰ τοῦ ἀφανίσει κάθε ἐλπίδα γιὰ ξεσηκομὸ! Ὅμως ποτὲ οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχασαν τὸ ψυχικὸ τους σθένος. Ποτὲ δὲν ἔπαψαν νὰ περιμένουν ἐκτὴς νύχτας τὸ ξημέρωμα. Ποτὲ δὲν ἔσβησε ἀπὸ τὴν ψυχὴ τους ἡ σπίθα καὶ ὁ πόθος τῆς λύτρωσης.

«Μόνον ἓνα δῶρο λαχταροῦν τὰ μάτια μας καὶ κλαῖνε.

Ἀτίμητο στ' ἀτίμητα ἐλευθεριά τὸ λένε».

Οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ οἱ κλέφτες, ὁ σπόρος τοῦ Ρήγα Φεραίου, ἡ Φιλικὴ Ἐταιρία, τὸ Κρυφὸ Σχολεῖο, οἱ ναυτικοὶ, οἱ ξωμάχοι, οἱ γυναῖκες, τὰ παιδιά καὶ οἱ γέροι, ὄλα τοῦτα—μὲ τοὺς καπετάνιους καὶ τοὺς ἡρώες, μὲ τοὺς ἀπλοὺς Ἕλληνες ποὺ στὴν ὥρα τοῦ χρέους ἐγιναν ἡμίθεοι— ὠρίμασαν τὸν καρπὸ γιὰ τὴν ἐπανάσταση.

Κι ὕστερα ἀπὸ αἰῶνες ἀγῶνων, ἀγωνίας κι ἐλπίδων ἔφτασε ἡ ἁγιασμένη μέρα, ἡ 25η Μαρτίου 1821, ποὺ οἱ πρόγονοί μας πῆραν τὴν ἀπόφαση κι ὀρκίστηκαν νὰ πολεμήσουν μὲ σύνθημα τοῦ «Ἐλευθεριά ἢ θάνατος».

Ὁ σκληρὸς ἀγῶνας ἀρχισε. Σ' αὐτὸ τὸ χῶμα, ποὺ λέγεται Ἑλλάδα, λίγοι ἄνθρωποι, μετρημένοι, χωρὶς στρατὸ καὶ πολεμικὰ μέσα, ἔγραψαν τὴν ἱστορία μὲ τὸ αἷμα τους, καὶ τὴν ψυχὴ τους, πὸς παίρνεται πὸς κερδίζεται ἡ Λευτεριά.

Στὴν Ἀλαμάνα ὁ Διάκος περιφρονεῖ τὸν θάνατο καὶ πεθαίνει μαρτυρικὰ. Ὁ Ἀνδρότσος κάνει τὸ Χάινι τῆς Γραβιάς ἐκτὴς Δόξας ρημοκλήσι, στήνοντας τὸ χορὸ τῶν Ἀθανάτων. Ἡ Καλαμάτα ἐλευθερώνεται ἢ Τριπολιτσά παίρνεται, τὰ Δερβενάκια γίνονται πικρὸς τάφος τοῦ κατακτητῆ. Τὸ Σούλι μένει στὴν αἰωνιότητα, ὁ πυρσὸς τοῦ Σαμουὴλ φωτίζει τὴν Οἰκουμένη. Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου στεφανώνει τὴν ἐλευ-

25η Μαρτίου 1821

σίας. Τὰ ψαρά κέγονται. Ἡ χίος ἀφ' νίξεται. Ἡ φλόγα τῆς ἐπανάστασης θεριεύει καὶ κατατρωή τὰ σπλάγχνα τοῦ τύραννου.

Ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ πρωτοκλέφτης τοῦ Μοριά, σκορπά τὸν δλεθρο καὶ τὸν τρόμο στοὺς ἐχθρούς. Ὁ μπουρλοτιέρης τῶν ψυχῶν, Παπαφλέσας, στήνει τὸ κορμί του ὀδόφραγμα στὸ Μανιάκι γιὰ νὰ μὴν περάσει ὁ Ἱμπραήμ. Ὁ Καραϊσκάκης σπέρνει κεραυνούς καὶ μοιάζει μὲ ἀρχάγγελο πάνω στ' ἄλογο του. Οἱ θαλασσομάχοι Μιαούλης καὶ Κανάρης βουλιάζουν ἀρμάδες καὶ πирπολοῦν ἐχθρικά καράβια, ἀνάβοντας φωτιές στ' ἄγριο κύμα.

Καὶ τὸ πάνθεο τῶν ἡρώων γίνεται ἀτέλειωτο: Μπότσαρης, Τζαβέλας, Ὑψηλάντης, Ἱερὸς Λόχος, Νικηταρᾶς, Γρηγόριος ὁ Β',... καὶ συμπληρώνεται μὲ τίς μορφές τῶν Φιλλελήνων, ποὺ ἤλθαν καὶ ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας.

Τὸ θαῦμα ἔγινε. Ἀναλήθησε ἀπὸ ἓνα παράτολμο ἀγῶνα, μοναδικὸ στὴν ἱστορία τῶν λαῶν. Φανέρωσε τὴν ψυχικὴ δύναμη, τὸ χαρακτήρα καὶ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Φάνικε περίφανα, ὅτι ἡ Λευτεριά τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὀχυρὸ ἀπάρτο πού κι ἂν ἐξωτερικὰ κυριευτεῖ, ἐσωτερικὰ μένει φλόγα ἀσβηστη, ποὺ ἔρχεται κάποια ὥρα νὰ κάψει τὸν κατακτητὴ, ν' ἀναστηθεῖ καὶ πάλι καὶ νὰ διδάξει πὼς τίποτα δὲν εἶναι πιὸ ἱερό ἀπ' αὐτή. Καὶ γιὰ νὰ θρονιασθεῖ καὶ πάλι στὴν Πατρίδα μας, στὴ Γενέτειρα τῆς, χρειάστηκαν μεγάλοι ἀγῶνες κι ἀπίστευτοι ἡρώισμοὶ ποὺ ξεπέρασαν τὸ ἀνθρώπινο κι ἔγγιζαν τὸ μεγαλεῖο τῶν ἡμιθέων.

Ἐ-σι κάθε χρόνο, ὅταν οἱ καιπᾶνες χτυποῦν χαρμόσυνα καὶ ἡ Πατρίδα μας ντύνεται μὲ τίς γαλάζιες σημαίες, ἡ 25η Μαρτίου, ἡ Ἐθνικὴ μας γιορτὴ, ἐνώνεται μὲ τὴν θρησκευτικὴ, τὸν εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου, γιὰ νὰ μᾶς δώσουν μιὰ ξεχωριστὴ χαρὰ καὶ μιὰ περιφάνεια γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴ Θρησκεία μας.

Κληρ νόμοι ἐπιεῖς τῆς Ἐλευθερίας, πού μᾶς κληροδότησαν οἱ πρόγονοί μας, τίς κερδισμένης μὲ θυσίες αἰῶνων, ἔχουμε ἱερό χρέος νὰ τὴ διατηρήσουμε Ἑλληνικὴ καὶ Εἰρηνικὴ καὶ νὰ τὴν παραδώσουμε ἀμόλυντη στίς ἐπερχόμενες γενιές.

Κώστας Ἀθανασόπουλος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

Στις 3 Γενάρη 1981 ὁ κ. Σωτήρης Βαδάσης καὶ ἡ δις Πέρσα Πανταζή τέλεσαν τοὺς γάμους τους. Τὸ Δ.Σ. τοὺς εὐχεται κάθε χαρὰ στὴ καινούργια τους ζωὴ

Στις 4 Γενάρη ὁ κ. Δημήτριος Μπίζος καὶ ἡ δις Μαρία Κισμύλη τέλεσαν τοὺς γάμους τους. Τὸ Δ.Σ. τοὺς εὐχεται κάθε χαρὰ στὴ καινούργια ζωὴ τους.

Τὸ ζεῦγος Κώστας καὶ Μίκας Ἀνδρωνιάδη ἀπέκτησε στίς 12 Φλεβάρη 1981 μιὰ χαριτωμένη κορούλα τὸ Δ.Σ. τοὺς εὐχεται νὰ τοὺς ζήσει.

Τὸ ζεῦγος Κώστα καὶ Δέσποινας Τριανταφύλλου ἀπέκτησε στίς 19 Φλεβάρη 1981 τὴν δευτέρη κορούλα τους. τὸ Δ.Σ. τοὺς εὐχεται νὰ τοὺς ζήσει.

Ὁ κ. Κώστας Εὐθυμίου καὶ ἡ δις Γιώτα Σταματοπούλου στίς 7 Μαρτίου 1981 τέλεσαν τοὺς γάμους τους. Τὸ Δ.Σ. τοὺς εὐχεται κάθε χαρὰ στὴν καινούργια ζωὴ τους.

Ἐκ παραδρομῆς στὸ προηγούμενο φύλλο, δέ δημοσιεύτηκαν δύο ἀκόμη δυσάρεστα γεγονότα:

Ὁ θάνατος τοῦ χωριανοῦ μας Γιάννη Χαρίση καὶ ὁ πρόωρος θάνατος ἀπὸ ἀτύχημα τῆς μικρῆς Ἀθανασίας Μοιριοκεφαλιάκη τοῦ Ἐμμανοῦλ. Τὸ Δ.Σ. ἔστειλε πρὸς τίς οἰκογένειες τῶν ἐκλιπόντων συλλη-

Ἀνδρωνιάδης τοῦ Δημητρίου. Τὸ Δ.Σ. στὴν οἰκογένεια τοῦ ἐκλιπόντος ἔστειλε τὰ θερμά του συλληπητήρια.

Στὴ μνήμη τοῦ προσωπικοῦ μου φίλου καὶ κουμπάρου μου Κώστα Ἀνδρωνιάδη προσφέρω στὸ ταμεῖο ἀλληλοβοήθειας τῆς ἀδελφότητος μας 500 δρ. Θανάσης πορφύρης.

ΣΥΝΤΟΜΑ & ΑΝΑΚΑΤΑ

τοῦ κ. Παντελῆ Κυπαρίσιου

Ὁ ἐγκέλαδος μὲ ἐπίκεντρο τίς ἀλκιωνίδες νήσους θριάμβευσε καὶ πάλι. Κι ἀνέστειλε τοὺς ὕμνους στὴν ἄγια χαρὰ τῆς ζωῆς, στὴν ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον. Σακάτεψε ἀνθρώπους καὶ ἀφάνησε οικονομικὰ ἀγαθὰ. Αἰσθανόμεστε μειωμένοι, ἐξουθεωμένοι, ἀδύναμοι φοβισμένοι μηδαμινὸι καὶ μετανοιμένοι γιὰ ὅλα μας τὰ μίσση καὶ τὰ πύθη. Ὅλους μας μᾶς μαστίγωσε ἡ συμφορά. Κατακεραύνωσε τοὺς ἐγωισμοὺς, τίς ὑπεροψίες, τίς σκληρότητες καὶ τίς ἀδιαφορίες γιὰ τὸν συνάνθρωπο. Κ' ὅλοι μας γίναμε σάν τ' ἄκακα τ' ἀρνάκια. Ἀλτρούιστες, ταπεινὴ αἰσθηματίες. Ἡ θεομηνία, σάν κοινὴ μοίρα, ἐξίσωσε κι ἐκμηδένησε πλούσιους καὶ φτωχοὺς, νέους καὶ γέροντες, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ἐργοδότες κι ἐργαζόμενους, δίκαιους καὶ ἀμαρτωλοὺς. Κι ἄπλωσε ἀφειδωλοὶ τὴν ἀνθρωπιὰ πάνω στὴν περίτρομη κοινωνία μας καὶ πάνω στὰ τρέμοντα συντρίμια τῆς καταναλωτικῆς εὐημερίας. Ἦταν περισσότερο σεισμὸς ψυχῶν καὶ λιγότερο κουταλιτῆς ὑλικῶν ἀγαθῶν. Μπροστὰ στὴν ὀργή τοῦ ἐγκέλαδου, στὰ ἀδάμαστα στοιχεῖα τῆς φύσεως, μένουμε «βουβοί, μοιραῖοι κι ἀβουλοὶ» καὶ νοιώθουμε μιδαμινὸι κι ἀφανισμένοι. Μικχάρι τὸ πάθημα νὰ γίνεῖ μάθημα ζωῆς.

Ὁ Θάνατος Βαδάσης γεννημένος καλλιτέχνης στὴν Ὁξυά-Κονίτσης-Ἰωαννίνων, μᾶς ἐξέπληξε μὲ τὴν ἐκθεση ζωγραφικῆς 66 πινάκων του στὸ Caravel Hotel ἀπὸ 22-2-81. Ὅπως καὶ οἱ προηγούμενες ἀτομικὲς ἐκθέσεις του στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἐσωτερικὸ, σημείωσε καὶ τούτῃ ἐκπληκτικὴ ἐπιτυχία. Πλήθη φιλοτεχνῶν καὶ τεχνοκριτῶν ἐκτίμησαν τὸν πλοῦτο σέ θέματα ἀναγεννησιακῆς παραδοσιακῆς μοναδικότητος. Ἡ μικρὴ Ὁξυά, ἡ ἐδῶ παροιμία τῆς κι οἱ φίλοι του εἴμαστε περίφανοι γι' αὐτὸν. Τὸ ἀξιοποιημένο καὶ καθιερωμένο κύρος του προσκομίζει νέα τιμὴ στὴ γενέτειρα τέτοια πού δὲν τίς ἔλαχε ποτὲ ὡς τώρα. Θάνατος Βαδάσης, ἡ Ὁξυά καὶ γι' αὐτὸ σ' εὐγνωμονεῖ.

Στὴ Γεν. Συνέλευση—ἐκτός προγράμματος, ἔγινε λόγος γιὰ τὴν Ἀγ. Τριάδα, γιὰ κάτι τσουκνίδες, γιὰ τὸ κλειροδότημα κλπ. Ὁφείλονται διευκρινίσεις ἐν καιρῷ. Ἡ καθιερωμένη ἀρτοκλασία καὶ τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο Κου κουμπάνη νὰ γίνεταὶ γενικώτερο γιὰ ὅλους τοὺς νεκροὺς τοῦ χωριοῦ, μὲ βᾶση ἐπίσημο κατάλογο πού νὰ τηρεῖ ἡ κοινότητα, καθὼς καὶ μητρώο τῶν ζώντων.